

UNITAT 7: Documentació sanitària no clínica i documentació no sanitària

ACTIVITATS INICIALS-PÀG. 109

1. Com definiries el concepte de documentació sanitària no clínica?

La documentació no clínica són tots els documents que recullen dades relatives a determinades activitats que realitzen els professionals sanitaris. És una recopilació de dades creada i organitzada pels professionals sanitaris.

2. Podries enumerar alguns documents no clínics que hi ha als hospitals?

Alguns dels documents no clínics són els següents:

- Targeta sanitària.
- Guies d'atenció i protocols.
- Els derivats de la gestió dels recursos humans d'infermeria.
- Els derivats de la comunicació, com per exemple, dietes, farmàcia, petició de material, etc.
- Altres documents, com el certificat de defunció i els impresos d'MDO.

3. Coneixes algunes de les dades que poden figurar en la documentació no sanitària?

- Dades de l'empresa o remitent
- Dades del destinatari
- Assumpte
- Lloc i data

ACTIVITATS-PÀG. 115

1. La unitat de cardiologia, que disposa de 150 llits (en un hospital de 1 500 llits), té prevista la dotació diària següent:

- Llençols: 100
- Travessers: 60
- Tovallols: 45
- Tovallols bany: 10
- Pantalons pijama: 30
- Jaquetes pijama: 25
- Camises de dormir: 12
- Cobrellits: 40
- Coixineres: 50

Debat amb els teus companys si la quantitat de cada material et sembla adient per al nombre de llits del servei. A través de quin mitjà realitza la comanda el TCAI en cas que se n'encarregui?

Poden consultar l'informe següent: *Organización de ropa y lavandería en centros hospitalarios*:

<www.ingesa.msssi.gob.es/estadEstudios/documPublica/internet/pdf/Organizacion_ropa_lavand.pdf>

La metodologia per fixar la dotació serà, aproximadament, la següent:

1. Establir els centres de despeses o consum (unitats d'hospitalització, urgències, consultes, gimnasos, sales de tractament, etc.).

2. La Divisió d'Infermeria establirà els tipus de roba (llençols, tovalloles, travessers, etc.) i el consum diari de cada peça en cadascun d'aquests centres de despesa.
3. La resultant de la suma dels consums diaris de cada centre de despesa serà la dotació de cada peça.

El consum diari el realitzarà la Divisió de Gestió i Serveis Generals a través del personal de la llenceria de l'hospital i tenint en compte el consum diari de cada Centre de Despesa, de manera que la reposició consistirà a completar diàriament la dotació establerta en cada llenceria del Centre de Despesa. En aquest cas la dotació del material és l'adequat.

2. Realitza una anàlisi sobre els factors que influeixen en els diferents torns de treball segons l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene.

Seria molt interessant que llegissin aquest informe de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene: <www.insht.es/InshtWeb/Contenidos/Documentacion/TextosOnline/EnciclopediaOIT/tomo2/43.pdf>

Entre els factors del treball per torns sobre la salut segons aquest estudi són els que s'associen amb la qualitat del son, els trastorns intestinals, trastorns neurològics i problemes socials entre d'altres. Es reproduïxen alguns fragments de l'estudi tot seguit:

«La majoria dels problemes de salut que afligeixen les persones que treballen per torns s'associen a la qualitat del son de què gaudeixen durant el dia després d'un torn de nit i, en menor mesura, al descans anterior a l'inici del torn de matí. Com que el funcionament dels ritmes circadianis és tal que l'organisme està preparat per a l'activitat diürna i el repòs nocturn, en acabar un torn de nit, el cos no es troba, en general, perfectament predisposat per al son.

També hi poden influir altres factors. En efecte, la llum natural pot pertorbar el son, i el nivell de sorolls és més gran durant el dia que a la nit. Així, la majoria dels treballadors del torn de nit es queixen del soroll dels nens i del trànsit.

A més, alguns treballadors nocturns interrompen el seu descans diürn per dinar en família, i d'altres han de reduir les hores de son per realitzar les tasques domèstiques i cuidar els fills. En un estudi d'una mostra de treballadors nocturns (Knauth 1983) es va trobar que la durada del repòs nocturn s'havia reduït a sis hores. Encara que hi ha variacions molt accentuades d'una persona a una altra, sis hores o menys de son són insuficients per a molts éssers humans (Williams i cols. 1974). Específicament, al cap de nombroses jornades consecutives de treball nocturn, se sol produir un dèficit acumulat de son que té repercussions tant en la productivitat com en la vida social (Naitoh i cols. 1974), així com en la possibilitat d'un major risc d'accidents. Així mateix, diversos estudis electroencefalogràfics han revelat que la qualitat del son diürn també se'n ressent (Knauth 1983).

El dèficit de son es pot produir al cap d'una setmana de treball per torns, tant nocturn com de matí. La propensió a prolongar el son durant el cap de setmana després d'una setmana de treball en el torn de matí sembla reflectir una major necessitat de repòs.»...

.... «Trastorns gastrointestinals. El treball nocturn provoca alteracions en l'horari i la seqüència dels àpats. En efecte, durant la nit, l'estómac no pot admetre, en quantitat ni qualitat, un típic menjar diürn. Per tant, resulta comprensible que els treballadors del torn de nit tinguin inapetència amb més freqüència que els qui treballen de dia i que els qui no fan torns de nit, com afirmen Rutenfranz i cols. (1981) sobre la base d'un estudi de la literatura dedicada a la qüestió.

A llarg termini, els hàbits alimentaris irregulars poden provocar molèsties i fins i tot trastorns gastrointestinals.

Trastorns neurològics. Encara que els estudis dels trastorns neurològics que afecten els qui treballen per torns manquen de normalització dels símptomes i trastorns (Waterhouse i cols. 1991; Costa 1996), segons Waterhouse (1992), "s'evidencia actualment una major tendència al malestar general —inclosos l'ansietat i els elements depressius— entre els treballadors per torns que entre els seus companys que treballen de dia".

Costa (1996) formula una conclusió similar, encara que més cauta: “Les proves disponibles permeten afirmar que el treball per torns pot influir en la morbiditat dels trastorns psiconeuròtics en major o menor mesura, amb relació a altres factors individuals o socials”.

...«Problemes socials de les persones que treballen per torns. El treball per torns pot repercutir negativament en la vida familiar, la participació en l'activitat institucional i les relacions socials. La magnitud dels problemes que es poden produir està en funció de diversos factors, com la naturalesa del sistema de torns, el sexe, l'edat, l'estat civil i l'estructura de la família del treballador, així com de l'extensió del treball per torns a la regió.

Pel que fa al rendiment en el treball, es van observar variacions freqüents quant als errors i al rendiment general, els pitjors resultats van correspondre al torn de nit:

- És possible evitar o reduir la reducció del rendiment en hores nocturnes si es fan pauses en el treball, si aquest és interessant i si es manté la motivació.
- El rendiment baixa (més durant el torn de nit, per regla general) si es fan tasques avorrides o repetitives, si hi ha falta de son o si el temps de treball efectiu s'incrementa.»...

3. Entra a la pàgina d'internet d'un hospital de la teva comunitat autònoma. Estudia els drets i deures dels pacients i fes un treball en el qual analitzis cadascun d'aquests. Comenta amb els teus companys el text següent: «El ciutadà té dret a mantenir la seva privacitat i que es garanteixi la confidencialitat de les seves dades sanitàries, d'acord amb el que estableix la legislació vigent».

Els drets i deures dels pacients es regulen en la Llei general de sanitat. Els articles 9, 10 i 11 de la Llei general de sanitat (Llei 14/1986 de 25 d'abril) regulen els drets bàsics dels ciutadans en la seva relació amb els centres sanitaris, i és la translació dels drets ciutadans i fonamentals de la nostra carta magna del sistema sanitari:

Article 9.

Els poders públics hauran d'informar els usuaris dels serveis del sistema sanitari públic, o vinculats a aquest, dels seus drets i deures.

Article 10.

Tothom té els drets següents pel que fa a les diferents administracions públiques sanitàries:

1. Al respecte de la seva personalitat, dignitat humana i intimitat sense que pugui ser discriminat per raons de raça, de tipus social, de sexe, moral, econòmic, ideològic, polític o sindical.
2. A la informació sobre els serveis sanitaris a què pot accedir i sobre els requisits necessaris per al seu ús.
3. A la confidencialitat de tota la informació relacionada amb el seu procés i amb la seva estada en institucions sanitàries públiques i privades que col·laborin amb el sistema públic.
4. A ser advertit de si els procediments de pronòstic, diagnòstic i terapèutics que se li apliquin poden ser utilitzats en funció d'un projecte docent o de recerca, que, en cap cas, podrà comportar perill addicional per a la seva salut. En tot cas serà imprescindible l'autorització prèvia i per escrit del pacient i l'acceptació per part del metge i de la Direcció del Centre Sanitari corresponent.
5. Al fet que se li doni en termes comprensibles, a ell i als seus familiars o afins, informació completa i continuada, verbal i escrita, sobre el seu procés, incloent-hi diagnòstic, pronòstic i alternatives de tractament.
6. A la lliure elecció entre les opcions que li presenti el responsable mèdic del seu cas, en què és necessari el consentiment previ escrit de l'usuari per a la realització de qualsevol intervenció, excepte en els casos següents:
 - a) Quan la no-intervenció comporti un risc per a la salut pública.
 - b) Quan no estigui capacitat per prendre decisions, en aquest cas, el dret correspondrà als seus familiars o persones properes a ell.
 - c) Quan la urgència no permeti demores per poder-se ocasionar lesions irreversibles o haver-hi perill de mort.

7. Al fet que se li assigni un metge, el nom del qual se li donarà a conèixer, que serà el seu interlocutor principal amb l'equip assistencial. En cas d'absència, un altre facultatiu de l'equip assumirà aquesta responsabilitat.
8. Al fet que se li estengui un certificat acreditatiu del seu estat de salut, quan la seva exigència s'estableixi per una disposició legal o reglamentària.
9. A negar-se al tractament, excepte en els casos assenyalats en l'apartat 6; per a això, ha de sol·licitar l'alta voluntària, en els termes que assenyalava l'apartat 4 de l'article següent.
10. A participar, a través de les institucions comunitàries, en les activitats sanitàries, en els termes establerts en aquesta Llei i en les disposicions que la despleguin.
11. Al fet que quedi constància per escrit de tot el seu procés.
En acabar l'estada de l'usuari en una institució hospitalària, el pacient, el familiar o la persona propers a ell rebrà el seu informe d'alta.
12. A utilitzar les vies de reclamació i de proposta de suggeriments en els terminis previstos. En un cas o altre haurà de rebre resposta per escrit en els terminis que s'estableixin reglamentàriament.
13. A escollir el metge i els altres sanitaris titulats d'acord amb les condicions que preveuen aquesta Llei, les disposicions que es dictin per al seu desplegament i les que regulin el treball sanitari als centres de salut.
14. A obtenir els medicaments i productes sanitaris que es considerin necessaris per promoure, conservar o restablir la seva salut, en els termes que reglamentàriament estableixi l'Administració de l'Estat.
15. Respectant el peculiar règim econòmic de cada servei sanitari, els drets previstos en els apartats 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9 i 11 d'aquest article seran exercits també pel que fa als serveis sanitaris privats.

Article 11.

Seran obligacions dels ciutadans amb les institucions i organismes del sistema sanitari:

1. Complir les prescripcions generals de naturalesa sanitària comunes a tota la població, així com les específiques determinades pels serveis sanitaris.
2. Cuidar les instal·lacions i col·laborar en el manteniment de l'habitabilitat de les institucions sanitàries.
3. Responsabilitzar-se de l'ús adequat de les prestacions ofertes pel sistema sanitari, fonamentalment pel que fa a la utilització de serveis, procediments de baixa laboral o incapacitat permanent i prestacions terapèutiques i socials.
4. Signar el document d'alta voluntària en els casos de no-acceptació del tractament. Si s'hi nega, la Direcció del Centre Sanitari corresponent, a proposta del facultatiu encarregat del cas, podrà donar l'alta.

I cada comunitat autònoma té la seva legislació autonòmica corresponent.

En referència al text que cal comentar, és molt important que l'alumnat tingui molt present en el transcurs de la seva professió que en tot moment ha de mantenir la confidencialitat i privadesa de tota la informació relacionada amb el seu procés i amb la seva estada en institucions sanitàries públiques i privades que col·laborin amb el sistema públic.

ACTIVITATS-PÀG. 119

4. Si un pacient de la unitat en la qual treballes et comenta que el seu germà necessita un justificant per a la feina, què li contestaries? Quins tràmits hauria de seguir?

El justificant de visita mèdica el fa el centre o la institució sanitària a les persones que ho sol·licitin per així poder certificar-ne l'estada. Si l'atenció ha estat prestada en atenció primària el justificant l'estén, en el moment, el metge que atén el pacient. Si és hospitalària, normalment als taulells d'informació general, però per a això el pacient ha d'autoritzar la persona que el sol·licita. En aquest últim cas, el TCAI informará d'això els familiars que el demanin.

Actualment i a causa de la Llei de protecció de dades, en cap cas en el justificant d'ingrés hospitalari es posarà el diagnòstic del pacient. Si pel seu estat no pogués autoritzar la persona, aquesta assumiria la responsabilitat sobre el document emès. L'acreditació del parentiu tampoc s'hi inclou, i és l'interessat qui l'haurà d'acreditar en el seu lloc de treball.

5. Imagina que un pacient mor a l'hospital. Quins documents són necessaris per tramitar el seu trasllat al mortuori? Quina persona de l'hospital trasllada el cadàver al mortuori i quin «paper» necessita?

Quan es produeix la mort d'un pacient és necessari que el metge estengui el certificat de defunció, en el qual, a més de les dades de la persona morta, hi haurà de figurar l'hora de la mort i les seves causes. Així mateix, hi ha un document per al trasllat al mortuori que haurà de portar el zelador al personal de la funerària. El servei d'admissió se'n quedarà una còpia que adjuntarà a la història clínica del pacient; i el signarà el metge, l'infermer/a i el zelador/a.

ACTIVITATS-PÀG. 120

6. Assenyala cinc circumstàncies per les quals el pacient necessiti ser derivat a un altre centre per fer-hi, per exemple, un TAC o una IRM.

La derivació o interconsulta és l'acte pel qual s'envia un pacient a un altre especialista, bé per a estudi i tractament, bé per a hospitalització.

És el denominat comunicat de consulta i hospitalització, però que en termes generals anomenem «sol·licitud de derivació». Aquesta es presenta en paper, però es pot obtenir prèviament a través d'un programa informàtic.

Els motius o les circumstàncies pels quals es deriva un pacient a un altre centre poden ser molt variats. En el cas d'un TAC, tomografia axial computaritzada (TAC), que és una tomografia computaritzada (TC) o escàner que és una tècnica d'imatge mèdica que utilitza radiació X amb finalitats diagnòstiques, poden ser per una cefalea crònica, un accident cardiovascular, una possible pancreatitis, apendicitis...

En el cas de la imatge per ressonància magnètica (IRM), és una tècnica que utilitza el fenomen de la ressonància magnètica nuclear per obtenir informació obre l'estructura i la composició del cos que cal analitzar. Es fa servir en els possibles tumors, infarts i artritis.

7. Indica sis motius pels quals el pacient podria necessitar una ambulància medicalitzada per al seu trasllat. Escriu-los al quadern i compara'ls amb els dels teus companys.

Segons el **Reial decret 619/1988 de 17 d'abril**, podem considerar com a pacient de trasllat aquelles persones malaltes, accidentades que no es poden valer per elles mateixes, o per una altra raó sanitària, que s'efectua en vehicles condicionats especialment per a aquesta finalitat, denominats **ambulàncies**. Es considera transport sanitari el trasllat de persones que no es poden valer per elles mateixes, efectuat amb vehicles condicionats especialment per a aquesta finalitat. Els pacients poden presentar diferents graus de gravetat o bé poden necessitar atenció en centres hospitalaris, centres d'atenció primària o bé serveis intermedis (consultes externes, proves complementàries, etc.).

Els motius pels quals un pacient pot necessitar una ambulància medicalitzada podrien ser:

- Pacients **no greus** amb un procés patològic que no comporta risc vital ni produeix insuficiència orgànica, però que poden presentar complicacions, amb la qual cosa requereixen observació del personal sanitari.
- Pacients **greus no crítics** que tenen una disfunció orgànica important que els podria deixar seqüeles, per la qual cosa necessiten vigilància intensiva d'infermeria i han d'estar monitoritzats.
- Pacients **crítics** que presenten risc per a la vida de manera immediata o prolongada, i que requereixen cures intensives mèdiques i d'infermeria i han de ser traslladats en una unitat de vigilància intensiva (UCI) mòbil.

A manera d'exemple es podria esmentar: un accident de trànsit, així com qualsevol tipus d'accident, un possible infart, trencament d'algun membre, una angina de pit...

8. Hi ha diversos tipus de transport sanitari. Primari: trasllat a un centre sanitari des del lloc on es produeix la urgència o l'emergència. Secundari: des d'un hospital a un altre centre sanitari o «transport interhospitalari». Programat: aquell que es coneix amb prou antelació per poder ser planificat per endavant (generalment amb 24 hores d'antelació). Posa exemples dels diferents tipus de transport: primari, secundari i terciari.

- Primari: quan es produeix un accident de cotxe per exemple des del lloc de l'accident fins a l'hospital.
- Secundari: és el que es realitza a nivell interhospitalari. Solen ser malalts amb una situació clínica estable i que necessiten prosseguir un tractament o fer-se una prova diagnòstica programada a un altre centre de referència, per exemple si tingués un problema medul·lar se'l portaria a un hospital de referència en aquest tipus de lesions.
- Programat: és el que es duu a terme de forma programada des del domicili del pacient fins a un centre sanitari per fer-hi un tractament o una prova diagnòstica. Per exemple els malalts de ronyó que necessiten diàlisi.

ACTIVITATS-PÀG. 122

9. Fes una comanda a través d'una carta comercial per sol·licitar dotze sutures del 30, divuit compòsits bàsics per a facetes dentals provisionals i divuit per a definitives. A més, necessitem preguntar si hi ha alguna oferta d'anestèsic tòpic en esprai de 60 ml, carboni actiu, alicates per tallar guix, alicates d'ortodòncia de 14 cm i brides per a rebasament –grans, mitjanes i petites–. La persona de contacte és el Sr. Pérez.

A manera d'exemple, adjuntem la carta següent:

MEDIEDITEX

C. del Riu, 16

08080 Barcelona

Telèfon: 87811212

Adreça electrònica: medieditex@medieditex.cat

Assumpte: Comanda

ODONTOLEX

Departament comercial

Att. Sr. Pérez

Andorra la Vella

Andorra

Senyor Pérez,

L'objecte d'aquesta carta és sol·licitar-li el material següent en resposta a la seva oferta realitzada amb data 20 de desembre:

- 1 Capsa de 12 unitats de sutura de polipropilè USP0 EP3,5 C-30 Agulla 1/2 cercle cilíndrica 40 mm.100 cm.
- 18 unitats de compòsit autopolimeritzable bàsic.
- 18 unitats de compòsit definitiu.

Si us plau, li demanaria que enviessin una oferta per al material següent:

- Anestèsic tòpic en esprai de 60 ml.
- Carboni actiu.
- Alicates per tallar guix.
- Alicates d'ortodòncia de 14 cm.
- Brides per a rebasament –grans, mitjanes i petites.

La forma de pagament serà al comptat perquè comporti el descompte del 10 per cent establert.

Estem a la seva disposició per a qualsevol aclariment al telèfon 87811212 en horari de 9 del matí a 5 de la tarda.

Agraint-li la seva atenció, el saluda atentament.

MEDIEDITEX

Dept. de compres

Barcelona, 1 de gener de 2018

3. Quan se sol·licita la petició de medicació al servei de farmàcia, el TCAI podrà:

- A • Distribuir la medicació al magatzem de planta.**
- B • Administrar la medicació oral i parenteral als pacients.**
- C • Assegurar-se que la medicació rebuda es correspon amb la sol·licitada.**
- D • Cap de les respostes anteriors és correcta.**

C • Assegurar-se que la medicació rebuda es correspon amb la sol·licitada.

4. Són documents no sanitaris:

- A • La targeta sanitària.**
- B • L'agenda de cites.**
- C • Les cartes comercials.**
- D • Les respostes B i C són correctes.**

D • Les respostes B i C són correctes.

5. És cert amb relació a la targeta sanitària que:

- A • N'hi ha de diferents models.**
- B • És la clau d'accés al sistema sanitari.**
- C • És insubstituïble per un altre tipus de document.**
- D • Totes les respostes anteriors són correctes.**

D • Totes les respostes anteriors són correctes.

6. La petició de dietes és un document no clínic perquè:

- A • S'hi anoten gran quantitat de dades administratives.**
- B • El seu registre forma part de la informació sanitària.**
- C • És un tipus de document intrahospitalari.**
- D • Cap de les respostes anteriors és correcta.**

C • És un tipus de document intrahospitalari.

7. Quan un pacient necessita ser traslladat a un altre centre hospitalari, podem, com a TCAI:

- A • Trucar a l'ambulància per procedir al seu trasllat.**
- B • Confirmar la seva alta amb el cap de servei.**
- C • Recollir totes les dades personals del pacient.**
- D • Confirmar als familiars el seu trasllat.**

D • Confirmar als familiars el seu trasllat.

8. Són documents sanitaris no clínics:

- A • L'alta del pacient.**
- B • La informació dels torns de treball.**
- C • El justificant de visita mèdica.**
- D • Les respostes b i c són correctes.**

D • Les respostes b i c són correctes.

ACTIVITATS FINALS-PÀG. 125

1. Busca informació relativa al sistema de dosi única de fàrmacs: els seus avantatges i la seva aplicació. Comenta amb els teus companys els avantatges o inconvenients d'aquest sistema.

En diferents pàgines web, o en els seus enllaços, l'alumne hi podrà trobar, per exemple, els avantatges o els inconvenients que els sistemes informàtics tenen actualment en la societat, la interacció que presenten les noves tecnologies sobre el suport paper, etc. Hi trobaran, a més, alguns protocols o guies de certes malalties.

2. Escriu a la barra del cercador Google: «drets i deures dels pacients». Fes-ne un resum amb les dades que més et cridin l'atenció.

Aquesta activitat té com a objectiu que l'alumne identifiqui alguns dels drets i deures, dels pacients, que més li cridin l'atenció. Per exemple:

- L'usuari té dret a rebre una atenció sanitària integral dels seus problemes de salut utilitzant els recursos sanitaris disponibles d'una forma eficient.
- L'usuari té dret que es respecti la seva personalitat, dignitat humana i intimitat. Mai podrà ser discriminat per raons de tipus social, econòmic, moral i ideològic.
- L'usuari té dret que quedi constància per escrit de tot el seu procés en l'anomenada història clínica.
- L'usuari té dret que no es duguin a terme recerques, experiments o assajos clínics.

3. Recull informació a internet sobre la targeta sanitària, per a això entra al portal de salut de la teva comunitat autònoma. Elabora'n un treball.

Per fer aquesta activitat, l'alumne podrà observar les dades següents. La identitat institucional de la Comunitat Autònoma, els rètols del «Sistema Nacional de Salut d'Espanya» i «Targeta Sanitària», el **codi d'identificació personal assignat**, el nom i els cognoms del titular. També hi podran incloure el DNI —o NIE, si és ciutadà estranger—, la data de caducitat, el número de la Seguretat Social o el telèfon d'atenció d'urgències.

Exemple de targeta sanitària de Castella-la Manxa:

4. Identifica les claus que apareixen a la teva targeta sanitària o bé a la d'algun company o familiar.

Activitat lliure, l'alumne ha d'observar les dades que inclou la seva targeta sanitària.

5. Recopila informació sobre l'externalització dels serveis centrals dels hospitals relacionats amb aquesta unitat.

Aquest tema crea actituds molt confrontades entre la societat. Seria molt interessant fer un debat sobre aquest tema, poden cercar informació en revistes mèdiques, diaris...

6. Fes un resum en què s'indiquin les funcions que exerceix el TCAI a la central d'esterilització.

Les funcions del TCAI, a la central d'esterilització, són les següents:

- Recollir, revisar, netejar, assecar, classificar i comprovar el material procedent de tots els serveis i unitats d'hospitalització.
- Preparar els paquets de material per esterilitzar-los.
- Col·locar els controls químics i biològics necessaris.
- Posar les dates als envasos i identificar els paquets, si cal.
- Tancar els sobres de material amb una màquina segelladora.
- Classificar el material en safates, segons el procés d'esterilització al qual se sotmetrà.
- Comprovar l'acabat correcte de l'empaquetatge.
- Emplenar els aparells amb el material.
- Col·laborar, amb l'infermer/a, en la posada en marxa dels aparells i en el seu control durant el funcionament.
- Anotar les càrregues efectuades i el tipus de material que s'esterilitza en cadascuna d'aquestes.
- Classificar el material per serveis i unitats d'hospitalització.
- Col·locar el material al magatzem, segons les seves característiques.
- Servir les comandes realitzades pels quiròfans i les plantes d'hospitalització.
- Portar el control dels subministraments lliurats i de les existències.
- Comunicar les necessitats i anomalies a la infermera.
- Revisar, classificar, plegar, empaquetar i identificar tots els paquets que contenen roba, sigui per als quiròfans o per als serveis d'hospitalització.

7. Cerca a internet la pàgina del 112. Obtindràs algunes dades d'interès i algunes de les circumstàncies per trucar a una ambulància. Les podries resumir?

És una activitat que té la finalitat que l'alumne observi diferent informació sobre el funcionament del 112, i relacioni aquestes urgències amb possibles actuacions dels serveis d'emergència. Així mateix hi podrà trobar diferents serveis d'intervenció.

8. Esmenta algunes malalties de declaració obligatòria.

Botulisme, brucel·losi, còlera, diftèria, malaltia meningocòccica, febre tifoide i paratifoide i grip.

CAS PRÀCTIC-PÀG. 125

Un pacient va a un hospital: simula amb els teus companys la forma de rebre'l i d'informar-lo. Recorda el que s'ha explicat a la unitat pel que fa a la guia d'acollida dels pacients.

Per exemple:

Pacient a urgències ⇒ presa de dades (admissió d'urgències) ⇒ diagnòstic mèdic i cures ⇒ si hi ingressa ⇒ presa de dades a admissió d'hospitalització ⇒ pujada a planta ⇒ atenció i informació al pacient ⇒ tipus de dietes, necessitat de medicaments i de material sanitari, etc.

El DNI i la targeta sanitària són imprescindibles per atendre'l.